31995F0073

20.3.1995 *ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ* L 62/1

СЪВМЕСТНО ДЕЙСТВИЕ
от 10 март 1995 година
прието от Съвета на основание член К.3 от Договора за Европейския съюз, относно Отдела за борба с наркотиците на Европол

(95/73/ПВР)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член К.3, параграф 2, буква б) от него,

като взе предвид инициативата на Федерална република Германия,

като има предвид, че държавите-членки считат, че е от общ интерес създаването на Отдел за борба с наркотиците на Европол в съответствие с член К.1, параграф 9 от Договора;

като има предвид, че на срещата си, която бе проведена в Люксембург на 28 и 29 юни 1991 г., Европейският съвет отбеляза предложения за създаване на Европейска полицейска служба (Европол), одобри целите, които са посочени в тези предложения, и препоръча тези предложения да бъдат разгледани впоследствие;

като има предвид, че в доклада, който министрите представиха на Европейския съвет на 4 декември 1991 г., те единодушно се съгласиха за създаването на Европол, като се започне със създаване на разузнавателен отдел по наркотиците, който да бъде развит в близкото бъдеще;

като има предвид, че на срещата си, която бе проведена в Маастрихт на 9 и 10 декември 1991 г., Европейският съвет постигна съгласие за създаване на Европол, първоначалната функция на който бе да организира обмяната на информация относно наркотичните вещества между държавите-членки, и инструктира министрите да предприемат възможно най-скоро такива мерки, които са необходими за тази цел;

като има предвид, че на срещата си, която бе проведена в Лисабон на 26 и 27 юни 1992 г., Европейският съвет препоръча изработването на Конвенция за създаването на Европол;

като има предвид, че държавите-членки се нуждаят от сътрудничество в рамките на подходяща структура преди влизане в сила на такава конвенция;

като има предвид, че от гледна точка на спешната необходимост от предприемане на действия относно проблемите, които произтичат от международния незаконен трафик на наркотици, свързани с изпирането на пари и организираната престъпност, министрите препоръчаха на своята специална среща, проведена на 18 септември 1992 г., като първа фаза на Европол да бъде създаването на Отдел за борба с наркотиците на Европол най-късно до 1 януари 1993 г.;

като има предвид, че представителите на правителствата та държавите-членки на срещата на ниво държавни и правителствени ръководители взеха решение за местоположението на седалищата на определени органи и отдели на Европейските общности и на Европол, съгласно което седалището на Европол и на Отдела за борба с наркотиците на Европол бе определено да бъде в Хага;

като има предвид, че държавите-членки вече разполагат с временна рамка за сътрудничество под формата на Отдел за борба с наркотиците на Европол, който е създаден със Споразумението на министрите от 2 юни 1993 г., за създаването на този отдел, който действа от януари 1994 г.;

като има предвид, че на срещата си, която бе проведена на 9 и 10 декември 1994 г. в Есен, Европейският съвет реши да разшири мандата на Отдела за борба с наркотиците на Европол по отношение борбата срещу нелегалната търговия с радиоактивни и ядрени материали, престъпления, които включват нелегалните емигрантски мрежи, нелегалния трафик на коли и свързаните с тях операции по изпиране на пари;

като има предвид, че по време на консултациите на Европейският съвет, които бяха проведени на 9 и 10 декември 1994 г., бе решено, че Конвенцията за създаване на Европол следва да бъде завършена от Европейския съвет най-късно в Кан, и като има предвид, че е налице воля за предприемане на всички стъпки, които са необходими за осъществяването на тази цел,

РЕШИ:

Член 1

По отношение на Отдела за борба с наркотиците на Европол, който беше първоначално създаден с Министерско споразумение от 2 юни 1993 г., наричан по-долу „отдела“, се прилагат посочените по-долу правила.

Член 2

Цели и обхват

1. Всяка държава-членка изпраща един или повече офицери за връзка в Хага с цел създаване съвместно с останалите офицери за връзка от другите държави-членки на екип, който да сътрудничи в рамките на отдела.

2. Отделът действа като неоперативен екип за обмен и анализ на информация и разузнаване, доколкото те засягат две или повече държави-членки по отношение на:

а) незаконния трафик на наркотици;

б) незаконния трафик на радиоактивни и ядрени вещества;

в) престъпленията, които са свързани с нелегални емигрантски мрежи;

г) незаконния трафик на коли;

заедно с престъпните организации, които са свързани с дейности по изпирането на пари.

3. Отделът има за цел да помага на полицията и другите компетентни органи в рамките на държавите-членки и помежду им за по-ефективна борба с престъпните дейности по параграф 2.

За тази цел членовете на отдела, като действат в съответствие с националното законодателство на техните държави, другите релевантни правни норми и инструкциите, които са дадени от техните държави-членки, изпълняват следните задачи:

а) обмяна на информация между държавите-членки (включително лична информация) за продължаването на специални разследвания на престъпления, които са свързани с престъпните дейности по параграф 2;

б) подготовка на доклади за общата обстановка и анализи на престъпните дейности на основата на информация, която не е свързана с лични данни и която е предоставена от държави-членки или от други източници.

Тези дейности на отдела се осъществяват, без да накърняват други форми на двустранно или многостранно сътрудничество в борбата с престъпните дейности по параграф 2 или компетенциите на Европейските общности.

Член 3

Обработка на данните

1. По отношение на престъпните дейности по член 2, параграф 2 офицерите за връзка в съответствие с разпоредбите на националното законодателство на техните държави, други релевантни правни норми и инструкции, които са дадени от техните държави-членки, съобщават информация, която е свързана с продължаване на специалните наказателни разследвания, които се отнасят до престъпните дейности по член 2, параграф 2, развитието на разузнаването, както и стратегически анализ.

За изпълнение на задачите си офицерите за връзка имат достъп до цялата информация за престъпността и до разузнаването на техните държави-членки.

Трябва да бъде гарантирана защитата на цялата информация от неразрешен достъп и срещу унищожаване, включително чрез гарантиране на физическа защита на системите за обработка на данни и връзки.

2. Исканията за предоставяне на информация, които са отправени до отдела от полицията или от всяка друга компетентна служба, се предават посредством един централен национален орган. Последният също така отговаря за получаването и предаването на всички предоставени от отдела отговори.

Член 4

Защита на данните

1. Лични данни се съобщават въз основа на обмен между офицерите за връзка. Всеки от тях действа в съответствие с разпоредбите на националното законодателство, с други релевантни правни норми, както и с инструкциите, дадени от неговата държава-членка, относно обработката на лични данни, в съответствие с всички условия, които са поставени от държавата, предоставила информацията, по отношение на използването на такава информация.

Всеки обмен на информация между държавата, поискала информацията, и държавата, предоставила информацията, се осъществява единствено на двустранна основа посредством офицерите за връзка на тези държави.

В случай че държавата, която предоставя информацията, установи в процеса на отговаряне на искането каквато и да е информация във връзка с престъпните дейности по член 2, параграф 2, която представлява интерес за друга държава-членка, тази информация може да бъде предоставена на разположение на съответната държава-членка чрез използване на нейните офицери за връзка в съответствие с разпоредбите на нейното вътрешно законодателство.

2. Офицерите за връзка нямат право да прехвърлят каквато и да е лична информация на държави, различни от държавите-членки, или на която и да е международна организация.

В зависимост от степента, в която това се изисква от националното законодателство за защита на информацията, офицерите за връзка поддържат регистър изключително за целите на защитата на информацията, на личната информация, която те са предали в съответствие с параграф 1. Освен това никаква лична информация не се съхранява централно от отдела, независимо дали автоматично или по друг начин.

3. Държавите-членки препоръчват на техните органи за защита на информацията да гарантират, че дейностите на техните офицери за връзка съответстват на разпоредбите на тяхното национално законодателство за защита на личните данни и че общата база данни на отдела, ако съществува такава, съдържа единствено информация, която не се отнася до лични данни.

С цел да бъде дадена възможност за изпълнението на тези препоръки, държавите-членки предприемат мерки за установяване на това, как техните офицери за връзка сътрудничат с техните компетентни органи за защита на данните.

Член 5

Персонал

1. Отделът се ръководи от координатор. Освен координатора управленският екип се състои от двама помощник-координатори и от двама други членове, които имат директна йерархична връзка по отношение на координатора и чийто обхват на дейност е специфично определен.

Координаторът, двамата помощник-координатори и другите двама членове на управленския екип се назначават от Съвета в съответствие с процедурите в раздел VI от Договора.

Управленският екип отговаря за ежедневната дейност на отдела. Държавите-членки инструктират техните офицери за връзка да следват инструкциите на координатора в съответствие с разпоредбите на тяхното национално законодателство, други релевантни правни норми и инструкциите, давани от тях.

2. Освен офицерите за връзка, изпратени директно от държавите-членки, в отдела се изпраща и друг персонал, като броят му се определя по споразумение в Съвета в съответствие с процедурите в глава VI от Договора. Координаторът на отдела се ангажира с назначаването на този персонал.

Член 6

Отговорност

Независимо от задълженията на всяка държава-членка за контролиране на нейните офицери за връзка, Съветът упражнява общ надзор по отношение на дейността на отдела. За тази цел координаторът представя всеки шест месеца писмен доклад за неговото управление и дейностите на отдела. Координаторът също така докладва или предоставя информация при всяко направено от Съвета искане.

Член 7

Финансиране

Държавите-членки поемат разходите на отдела по изпращане на техните офицери за връзка, както и за необходимото оборудване на отдела. Другите разходи за изграждане и поддържане на отдела, които първоначално са покрити от приемащата държава, впоследствие се покриват съвместно от държавите-членки. За тази цел всяка държава-членка прави годишна вноска, която се определя в съответствие с бюджетните правила и процедури на основата на нейния брутен национален продукт (БНП), в зависимост от скалата, която се използва за определяне на размера на собствените ресурси от БНП, които финансират общия бюджет на Европейската общност.

Като основа за справка се използва БНП на всяка държава-членка за предходната година.

Член 8

Влизане в сила

Настоящото съвместно действие влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник*. То отменя Министерското споразумение от 2 юни 1993 г. за създаване на Отдел за борба с наркотиците.

Съставено в Брюксел на 10 март 1995 година.

За Съвета

Председател

P. MÉHAIGNERIE